

SMOLENICKÝ POSOL

Ročník: 3.
Číslo : 1.
Marec 1993

ČASOPIS SMOLENICKEJ FARNOSTI

POZITÍVNE MYSLENIE

Velká je síla myšlienky. Keď si, napr. večer pred spaním viackrát povieme, že ráno o štvrtej sa zobudíme, obyčajne sa tak stane. Myšlienka je ešte priebornejšia, ak jej dáme živú predstavu. Teda myšlienka tvorí podstatu človeka, je krv duše a dá sa povedať aké myšlienky taký človek.

Aj v normálnej oblasti je rozhodujúca myšlienka, tam je základ mravnosti, ako hovorí Ježiš Kristus: "Čo z človeka vychádza, to poškvrňuje človeka, lebo znútra, z ľudského srdca vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, zlomyseľnosť, klamstvo, necudnosť, závišť, rúhanie, pýcha, hlúposť" (Mk 7,20) a tiež hovorí Pán, že neprišlo by k vražde, keby predtým neboli hnevliivé myšlienky (Mt 5,21), či k cudzoložstvu, keby predtým neboli hriechne žiadosti (Mt 5,28). To isté môžeme povedať i o viere, aké myšlienky taká viera. Koľko a aké miesto nájdeme v duši, v myšli pre Boha, ako sa vieme oduševniť pre duchovné hodnoty, taká je aj naša zbožnosť, naša kresťanstvo.

Myšlienka je nesmierne dôležitá aj v iných oblastiach života. Pozitívne myslenie blahodárne pôsobí na celkovú duševnú pohodu v osobnom živote, v rodinách, v práci, v škole, ale aj v oblasti zdravia. Toto potvrdzujú populárni autori z oblasti psychológie (možnosť kúpiť) ako Kurt Tepperwein - Liečenie duševnými procesmi, Jose Silva - Ovládanie vedomia, MUDr. Hochenegg - Ako neochorieť, B.

Kafka - Kultúra rozumu a vôle a iní. Všeobecne konštatujú, že počiatkom všetkých vecí je myšlienka. Aj za našu pozemskú existenciu vďačíme tvorivej Myšlienke. Naše myšlienky nech sú pozitívne, lebo tie prinášajú pozitívne výsledky, tak ako jablko rodí vždy a za každých okolností len jablká. Tieto pozitívne myšlienky, ak sú ešte umocnené živými predstavami, vnikajú hlboko do podvedomia a stanú sa súčasťou osobnosti a v dôsledku pôsobenia podvedomia sa budú čoraz viac realizovať v živote i v oblasti zdravia a celkovej životnej pohody. Teda budme vo svojich myšlienkach zdraví, silní, dobrí, milí, zdatní. Nepripustiť ani náznak pochybnosti, lebo pochybovanie usmrčuje účinnosť každej myšlienky už v zárodku. Telesné a duševné zdravie tiež blahodárne ovplyvňuje hlboký cit vďačnosti Bohu za tieto dary pozitívneho myslenia. Nielen myslieť, treba aj konať dobro, lebo každý dobrý skutok uvoľňuje pozitívne sily, ktoré pôsobia v prospech toho, kto dáva.

Teda, keď sa zobudím ráno na podnet večer danej myšlienky, prečo by som silou tej istej myšlienky nemohol formovať svoj charakter? Prečo by som nemohol byť zbožnejší, mravejší, prečo by som nemal byť zdravší, plný dobroty a lásky, prečo by môj život nemal byť preniknutý radosťou, optimizmom a krásnym hymnom vďaka za veľký dar života Bohu Stvoriteľovi?

(MM)

AKO sa odbavoval Veľký pôst a Veľká Noc do r. 1951 v Smoleniciach

Po popolcovej (škaredej) strede začala doba 40-denného pôstu. Prestali tanečné zábavy, svadby a iné zábavy a ľudia jedli iba bezmäsité jedlá. Každý večer sa ľudia schádzali pri niektorom kríži, čo sú postavené v dedine (Ferechov a pri kostole) a tam sa modlievali. Predmodlievali ľudia stojac, kla-

čiac alebo sediac na zemi sa modlili a spievali. V noci zo štvrtku na Veľký piatok bývala pobožnosť na Kalvárii. Sprievod sa začal zhrádzať o 24.00 hod. pri Ferechovom kríži a hore Hoštáky tiahol smerom ku kos-

(pokračovanie na 2. str)

Po prehľade vieroučných právd, ktoré vrcholili zaujímavou súťažou, pristúpime ku konkrétnym pravdám. A tak si kladíme najdôležitejšiu otázku: "Ako vieme, že je Boh?" Katechizmus odpovedá: "Rozum nám to hovorí a Boh nám to zjavil", teda Boha možno poznať prirodzenou cestou na základe uvažovania a nadprirodzenou, na základe zjavenia Božieho.

Svet je plný múdrosti, poriadku a plánu a človek sa pýta: "Kde sa vzal ten obdivuhodný poriadok a krása v prírode, v malom steblo trávy tak ako vo vesmíre? Ved skúsenosť učí, že nič sa nemôže vytvoriť samo. Dom má svoj-

PREHLBUJEME SI VIERU

ho stavitela, tak i svet a vesmír svojho Stvoriteľa. Už starí Gréci v diele našli Majstra, v pohybe prvého Hýbatela, v prírodných zákonoch Zákonodarcu. A tak rozum nám hovorí, že kde je plán, musel niekto plánovať, kde je poriadok, musel niekto ten poriadok ustanoviť. Kde je múdrosť, musel niekto myslieť. Napr. atóm je geniálny prístroj svetla, bunka chemické laboratórium, leteckotechnické schopnosti vtákov a hmyzu, technika vnímania zvierat, dômyselná spolupráca všetkých telesných orgánov človeka, veľkolepé výkony jednotlivých orgánov (oko, srdce, mozog) - to všetko svedčí o neobyčajnej múdrosti Stvoriteľa a Pôvodcu.

K poznaniu Boha nás privádza život, ktorý tu nebol, a tak musí mať pôvod v niekom Živom, ďalej výskumy veku vesmíru, ktorému sa odhaduje 16 - 18 miliárd rokov, teda prichádzame k dňu stvorenia. Tiež je tu mravný zákon v nás - hlas svedomia, ktorý nás zaväzuje. Ale kómu? Tomu, kto nám ho dal! A kto je to? Hmota, príroda? Ved tie nemajú rozum, takže cítime hlas Boží v nás, ktorý nás vedie k zodpovednosti.

K poznaniu Boha nás vedie tiež slobodná vôľa, ktorá presahuje možnosti hmoty, ďalej výskumy modernej antropológie, podľa ktorej ľudstvo od prvopočiatku až podnes verilo a verí v Boha (teraz podľa štatistik je vo svete 90 % veriacich), taktiež je to presvedčenie prevažnej väčšiny moderných vedcov.

Teda rozmanité cesty vedú k poznaniu Boha, Tvorcu prírody a vesmíru. Je potrebné, aby sme sa k problematike stavali úprimne, s úctou k pravde, bez predsudkov a tiež, aby sme vedeli prijať s plnou poctivosťou aj dôsledky tohto poznania.

"Nedostatok vedy od Boha vzdaluje, mnoho vedy k nemu privádza späť". Louis Pasteur, chemik, biológ.

(MM)

AKO sa odbavoval Veľký pôst a Veľká Noc do r. 1951 v Smoleniciach

(dokončenie z 1. str)

tolu. Cestou sa sprievod rozrastal a modliaci sa a spievajúci vyšli na Kalváriu, kde sa odbavovala krížová cesta. Pobožnosť trvala asi do 03. hod. ráno a zúčastňovalo sa na nej 200-300 ľudí. Ľudia si svietili pod nohy veľkými lampášmi so sviečkou, čo sa veľmi podobalo sprievodu vojakov, ktorí v Záhrade getsemanskej zajali Krista Pána. Po krížovej ceste na Kalváriu sa vrátili domov. Pašie na Kvetnú nedeľu a Veľký piatok spieval spevokol na chóre v kostole a jednotlivé osoby spievali to navčiení speváci. Bolo to pekné a pôsobivé.

Na Veľký piatok a Bielu sobotu bol otvorený Boží hrob a pri ňom poklona. Stáli tam ako čestná stráž dvaja požiarnici v uniformách. Striedali sa po dvoch hodinách. Na Bielu sobotu večer o 17.00 hod. bolo vzkrie-

senie spojené s procesiou. Vtedy ostali doma len starci a chorí. Ostatní občania slávnostne vyobliekani, mladé matky s deťmi v kočiarkoch, muzikanti, hasiči v uniformách, zhromaždili sa pri kostole, odkiaľ sa procesia začala. Sprievod bol usporiadaný takto: Vpredu išiel miništrant s ovenčeným krížom a chlapec niesli dve zástavy. Za nimi vo dvoch dvojtupoch chlapec a za nimi dievčatá. Za dievčatami niesli mládenci a devy veľkú zástavu Panny Márie. Za zástavou šli zasa dvojtupom mládenci a devy. Potom nasledovali viaceré zástavy, prápory, ako hasičský, pod ktorým pochodoval hasičský zbor v slávnostných uniformách. Tiež iné spolky mali svoje zástavy a za nimi pochodovali remeselnícke cechy a iné organizácie. Potom nasledoval zástup miništrantov a tí, čo niesli nad kňazom nesúcimi Sviatosť oltárnu baldachýn. Lam-

páše, sošky a sviečky niesli rúženčiar, krajčír a čižmári. Za týmito nasledoval zbor muzikantov s modlenikom, ktorý predspevoval prislúšné piesne. Tieto potom za nimi idúce ženy za doprovodu hudby spievali. Celý sprievod sa končil mladými mamičkami s kočiarkami. Procesie sa zúčastnilo vyše 2 000 ľudí. Chodilo sa od kostola po pranier alebo po Floriána a späť do kostola, kde bolo slávnostné ukončenie.

Bolo to veľmi radostné a pekné. Žiadna svetská slávnosť sa tomu nikdy nevyrovnala. Posledná procesia Vzkriesenia po dedine bola v r. 1951. Potom boli procesie povolené iba okolo kostola až celkom zanikli. Pri Vianočných a Veľkonočných sviatkoch striedali slávnostné salvy z mažiarov bratia Rúžičkovi. Toto všetko utvrdzovalo slávnostnú pohodu. Veľkonočná nedeľa a Pondelok sa svätily podobne ako teraz. Slávnostné a hlboko nábožensky prevedené Veľkonočné sviatky boli dôstojným začiatkom celoročných cirkevných slávností.

Michal Indrichovič

ČO NÁS NETEŠÍ ....

mu neumožnili prijatie sviatostí - často počut' odpoveď: "Nechceli sme ho strašiť, že už zomrie, veď tak veľmi chcel žiť!"

Toto sú tie nesprávne predsudky, ktoré môžu tak veľmi ochudobniť dušu človeka. Všetpme si hlboko, že sviatosť pomazania chorých je sviatosť na posilnenie na tele (boli aj uzdravenia), ale i na duši, aby v tých neľahkých skúškach trpezlivo niesol svoj kríž. Teda sviatosť nie je na umretie, ale na posilnenie. Veď každoročne vyše 100 našich chorých a zoslabnutých prijíma túto sviatosť v kostole. A aby to nevzbudilo "pozornosť", každý mesiac na prvý piatok chodím po chorých, takže popri iných navštívim aj chorého brata, či sestru. Tiež máme veľkonočnú i vianočnú spoveď chorých, aj tu je príležitosť chorého posilniť. Nezabudnime, že 4. cirkevné prikázanie: "Aspoň raz v roku sa vyspovedať a prijať sv. Oltárnu" sa vzťahuje i na tých, ktorí sú chorí a nevládnu doma, lebo ich môžeme navštíviť v ich príbytkoch.

Snažíme sa v tomto duchu, aby každý náš chorý a zoslabnutý farník mohol prijať posilu Cirkvi pre posilnenie na tele i na duši, ale tiež "aby raz mohol vidieť dobré veci v krajine žijúcich". (MM)

Farníci sa pýtajú ... a tu je odpoveď

Ako je to so spal'ovaním mŕtvych v krematóriu. Viem, že vol'akedy to Cirkev neschval'ovala, prečo? Keď to teraz povoľuje?

V minulosti spalovanie mŕtvych niektoré organizácie, ako napr. slobodomurári, priatelia ŽEHU používali s proticirkevným zameraním, čo pravda Cirkev nemohla schváliť. Keďže však cintoríny zvlášť v mestách sú značne preplnené, z hygienických dôvodov Cirkev povoľuje v krematóriách konať pohreby. Ale i naďalej, ak je to možné, odporúča pochovanie do zeme, lebo zotlenie tela v hrobe je najprirodzenejšie, pretože zodpovedá prírode, ktorá tiež nerobí žiadne násilné skoky, tiež z úcty k ľudskému telu, ktoré je chrámom Ducha Svätého. Tiež i náš Pán a

svätí boli pochovaní v hrobe. Tým, ktorí dávajú spal'ovať mŕtve telá príbuzných, dávam do pozornosti slová B. Kafka: "Skutočná smrť tela nastáva až v neskorších dňoch. Ešte v ôsmom dni má duša kmitvetmu telu vzťah, lebo odpútanie prebieha pozvoľným odchodom, a tak spaľujúcim ohňom duša prekonáva násilné a bolestné odpútavanie. Na to by mali pamätať tí, čo žiadajú pohreb ohňom. Múdri zariadi, aby pohreb bol až po ôsmom dni od úmrtia". B. Kafka - Parapsychológia, 1992, str. 87.

(MM)

Po prehľade morálky si bližšie všimnime svedomie. Je to hlas Božej pravdy a spravodlivosti v ľudskom srdci, zjavenie večného zákona. Tiež ho nazývajú "iskrou duše", pudom sebazáchovy v živote ducha. Pred skutkom, ako i pri samom čine nás svedomie upozorňuje, čo je do-

Prehlbujeme si morálku

bré a čo zlé. Ako hovorí Písmo sväté: "Dbaj toho, čo ti radí svedomie, nieť cennejšieho radcu. Svedomie poučí človeka lepšie než 7 strážcov sediacich na vysokej veži" (Sir 37, 13) a sv. Augustín hovorí, že vo svedomí má Kristus svoje oko, svoje srdce, svoje ústa.

Svedomie je ako svätýňa, v ktorej je človek sám so svojím Bohom. Majme ho v úcte u každého a vždy ho rešpektujeme. Nikdy nie je dovolené niekoho nútiť, aby konal proti vlastnému svedomiu, ako to bolo za totalitných režimov. Vo svedomí je každý z nás zodpovedný samému Bohu. On bude súdiť každého podľa jeho svedomia a to nikomu nevidíme, preto budme ohľaduplní pri hodnotení iných. Žiaľ, svedomie môže aj ochorieť. Takou chorobou môže byť precítlivosť, keď aj v malých chybách vidí veľké hriechy. Ešte rozšírenejšia choroba svedomia, zhubnejší vírus je nechľivosť, otupeľosť svedomia, ktoré je tak zanedbané, že aj vo veľkých hriechoch vidí malé chyby a že vo svojej egoistickej zaslepenosti všetko ospravedľňuje a bagatelizuje.

Aby svedomie bolo zdravé a funkčné, je potrebné ho pestovať, vychovávať, udržiavať v poriadku hlavne pravidelným spytovaním svedomia, duchovným vedením, ale najmä sviatosťou zmierenia. Svedomím, keďže je našim radcom, kompasom, sa máme radiť pri každom podujatí života.

"Svedomie je ako dobrý strážny pes, ktorý šteká na všetkých zlodejov!" (nemecké príslovie) (MM)

ZAÚJÍMAVÁ SÚŤAŽ

"Ktorých je tých 9 cudzích hriechov?" - "6 hriechov proti Duchu Svätému" či "7 skutkov duchovného milosrdenstva?" Také a podobné "šťavnaté" otázky boli v súťaži o prehľade vieroučných a mravoučných právd, ktorá sa uskutočnila 17. 1. 1993 vo farskom kostole po litániach. Súťaž bola dramatická a vyrovnaná, o čom svedčí i to, že štyria súťažiaci vedeli všetky otázky, takže o konečnom poradí rozhodovala pohotovosť, teda čas. Celkovou víťazkou súťaže sa stala sestra **Gabriela Rožičová** pred Rozáliou Volnerovou a Gabrielou Novákovou, ktoré boli odmenené knihami s náboženským obsahom.

Iste to poslúžilo k prehĺbeniu vedomostí v oblasti vierouky a mravouky.

Máme mimoriadneho rozdávatela sv. prijímania

Dňa 7. 12. 1992 som obdržal z Arcibiskupského úradu z Trnavy list tohto znenia:

"Na Vašu žiadosť zo dňa 3. 12. 1992 č. 203/92, v zmysle predpisu Can. 910 i 2, v súčinnosti s Can. 230 i 3 povoľujem hohoslovcovi Vašej farnosti Tiborovi SLOBODOVI, poslucháčovi II.roč. CMBF UK v Bratislave byť mimoriadnym vysluhovateľom svätého prijímania. Toto povolenie má platnosť až do odvolania. Podpísaný Mons. Ján Sokol, arcibiskup trnavský, metropolita Slovenska.

Menovaný bol slávnostne uvedený k službe v nedeľu 20. 12. 1992 pri sv. omši a želáme mu, aby svoju vznešenú službu konal s úctou a dôstojne.

(MM)

ROK 1992 V ČÍSLACH

V r. 1992 bolo pokrstených v našej farnosti 53 detí, z toho 30 chlapcov a 23 dievčat.

Bolo pochovaných 39 zomrelých, z toho 25 mužských a 14 ženských. Na cintoríne v Smoleniciach 24 - 16 mužských, 8 ženských, na cintoríne v Smolenickej Novej Vsi 5 - 3 mužské a 2 ženské a na cintoríne v Lošonci 10 - 6 mužských a 4 ženské. Najstarší zomrelí 93 r. **Štefan Sloboda** a 91 r. **Hedviga Slobodová**. V minulom roku sme pochovali aj 2 bývalých kostolníkov - bratov **Alexandra Rábaru** a **Štefana Slobodu**. Bože, buď im odmenou za ich vernú službu!

V r. 1992 bolo zosobášených 24 párov, z toho v kostole v Smoleniciach 19, v Smolenickej Novej Vsi 2 a v Lošonci 3 páry.

ABSTINENTSKÉ OKIENKO

Od 1. 1. 1993 je založený v našej farnosti "Klub abstinentov". Prihlásilo sa 11 členov, z toho 8 na celoročnú abstinenciu, 1 na polročnú a 2 na štvrtročnú. Stretnutie je v poslednú nedeľu mesiaca o 19.00 hod. na fare. Tešíme sa na ďalších priateľov čistej, nezakalenej a nezahmlenej mysle. Potešila nás podporná výzva o. biskupa Rábeka k všetkým veriacim Slovenska, aby cez pôstnu dobu sa zriekli alkoholu.

Aké sú naše pohnútky:

1. *Tí, čo majú problémy zo závislosti na tejto droge, aby našli záchytný bod, ostrovček nádeje, pomoc priateľov ...*
2. *V záujme zdravia.*
3. *Posilnenia vôle a slobody ducha.*
4. *Pre pokoj v rodinách a k ozdraveniu vzťahov.*
5. *Úspora financií v neľahkej dobe.*
6. *Ako zadostučinenie za toľké hriechy skrze alkohol.*

Pod' medzi nás, priateľu! Podpis muža, pomoc bratov, ale hlavne modlitba pomôže ...

P R V É sv. prijímanie

Prvé sv. prijímanie bude v t. r. v Smoleniciach 23. mája a v Lošonci 6. júna. K tak významnej udalosti v živote mladého kresťana je dôležité sa dobre a kvalitne pripraviť, preto deti majú splniť tieto podmienky:

1. *Pravidelne navštevovať sv. omše v nedeľu a v prikázaný sviatok.*
2. *Navštevovať vyučovanie náboženstva a mať príslušné vedomosti (otázky z katechizmu), ale tiež vedieť spamäti mo-*

dlitby a náb. pravdy - Otče náš, Zdravas Mária, Sláva Otcu, Verím v Boha, Desatoro, Pätoro, 6 hlavných právd, ranná a večerná modlitba, Anjel Boží, 7 sviatosť a ľútosť.

Deti budú preskúšané vo všeobecnosti v nedeľu 25. apríla 1993 o 14.30 hod. v Smoleniciach a 24. mája 1993 v Lošonci o 19.45 hod. za prítomnosti rodičov a v ďalších dňoch jednotlivo. Prosím touto cestou rodičov o spoluprácu, aby deťom zvlášť v tomto období venovali zvýšenú pozornosť, preskúšali vyžadované vedomosti, spolu sa modlievali a dávali príklad živej viery, aby sv. prijímanie nebolo len krásnou vonkajšou slávnosťou, ale aby to bol opravdivý vstup do hlbšieho duchovného života. (MM)

KATOLÍCKA JEDNOTA ŽIEN

Opäť sa ozýva KJŽ, aby čitateľov SP informovala o svojej činnosti na poli duchovnom, charitatívnom i spoločenskom.

Duchovná činnosť

Ako je známe, niektoré členky KJŽ, ako v Smolenickej Novej Vsi, tak už i v Smoleniciach schádzajú sa každý týždeň buď v rodinách, kostole alebo v prírode, aby sa modlili. Zasvätili sa Neposkvrnenému Srdcu Panny Márie a tak sa zapojili do Mariánskeho hnutia pre laikov, čím sa zaväzujú usilovať sa o svoje vnútorné obrátenie, zbaviť sa každej náklonnosti k sebe samým, k ľahkým kompromisom so svetom, aby boli ako Panna Mária ochotné vždy plniť Božiu vôľu. Úmysel modlenia je prosíť za obrátenie neverou a nemravnosťou zafarbeného ľudstva. Za účelom prehĺbenia si viery niektoré členky sa pravidelne zúčastňujú polhodinky rozjímania nad Písmom svätým. Aktívne sa zapájajú do rozoberania jednotlivých úsekov z evanjelií Nového zákona.

Dňa 19. júla 1992 z podnetu KJŽ zavítal k

nám vdp. farár Javor z Boleráza, ktorý sa podelil s prítomnými v kostole so svojimi osobnými zážitkami pôsobenia milostí Ducha Svätého. Osobne sa zúčastnil zhromaždenia ľudí, ktorí boli naplnení Duchom Svätým a dostali schopnosť uzdravovať chorých. Bol osobným svedkom zázraku, ktorý sa v tom zhromaždení stal.

Z iniciatívy KJŽ sa konala pešia púť veriacich do Šaštína. Zúčastnilo sa jej 27 farníkov. Okrem toho celonárodnej púte v Šaštíne sa zúčastnil väčší počet žien, ktoré cestovali vlakom alebo autami. Účasť na púti dokázala lásku a dôveru k našej Sedembolestnej Matke, patrónke nášho národa.

Ženy, členky KJŽ dokazujú svoju lásku k Boho aj takými skutkami, ako je pravidelné čistenie a upravovanie Božieho chrámu. Niektoré sa zasa venujú udržiavaniu kvetinových záhonov okolo kostola. Na jar a v lete zasa naše členky pripravili Kalváriu, vyhrabali listie, vyčistili a upratali kaplnku Nanebovstúpenia Pána. V auguste zasa kaplnku sv.

(pokračovanie na 4. str)

KATOLÍCKA JEDNOTA ŽIEN

(dokončenie z 3. str)

Rocha a očistili okolie, aby sa tam mohla konať sv. omša.

Charitatívna činnosť

Aj v tejto činnosti členky KJŽ boli aktívne. Pre vojnu postihnutých v Bosne a Hercegovine zozbierali 30 vriec jesenného a zimného ošatenia, 2 vrecia obuvi. Okrem toho občania prispeli aj čiastkou 10 470,- Sk, ktoré sa použili na nákup Sunaru, potravín, konzerv, hygienických a čistiacich potrieb. Všetok materiál ženy dôkladne roztriedili, pobalili a Obecný úrad zaistil jeho odvoz na príslušné miesto.

Pre utečencov z Bosny bola opäť urobená zbierka šatstva a obuvi, najmä pre deti od 6 mesiacov do 17 rokov. Aj táto zbierka bola úspešná, lebo okrem šatstva ľudia darovali aj plienky, fusaky a kočiariky pre 2 polročné

bábätka. Finančná podpora činila 920,- Sk, za čo sa kúpilo spodné prádlo pre utečencov ubytovaných na Jahodníku. Zamestnanci a. s. CHEMOLAK prispeli finančnou podporou 1 840,- Sk, ktoré boli použité na nákup nevyhnutne potrebných čistiacich prostriedkov a hygienického materiálu, ktoré boli odovzdané prvej skupine 23 utečencov ubytovaných v chatkách BEZ-ky.

Spoločenská a ostatná činnosť

11. októbra 1992 sa konalo slávnostné posedenie z príležitosti mesiaca "Úcty k starším". Akciu poriadalo obecné zastupiteľstvo v spolupráci s KJŽ v neštickej starej škole.

V tých istých priestoroch 24. októbra 1992 študenti gymnázia zo Šaštína pri príležitosti návštevy našich hôr, ako aj kostola, kde sa

konala za spoluúčasti ich duchovných sv. omša, boli pohostení pečivom žien zo Smolenice a gulášom, ktorí uvarili ženy zo Smolenickej Novej Vsi.

Sestry M. Rábarová, A. Petrovičová, G. Rožičová a A. Václavková aktívne pracujú s deťmi vo vyšívacom krúžku pri tunajšej škole. Pri tejto práci dosahujú viditeľný úspech.

Niektoré naše sestry pomáhajú na fare pri príprave jedla pre brigádnikov farského spoločenstva.

V nedeľu 22. novembra 1992 konala sa v SNV plenárna schôdza KJŽ, na ktorej bola zhodnotená činnosť organizácie. Prítomných bolo asi 60 žien. O prípravu príjemného prostredia, ako aj občerstvenia sa zaslúžili mladé členky KJŽ, za čo im patrí vďaka. Na schôdzi prehovorili aj duchovný otec vdp. dekan, ktorému tiež patrí naša vďaka. On riadi organizáciu po duchovnej stránke a vždy je ochotný dať svoje súkromné miestnosti k dispozícii na schôdzky výboru, video i pracovné posedenie. Treba zdôrazniť, že KJŽ nie je politická organizácia ale pracuje svojou duchovnou, charitatívnou a kultúro-spoločenskou činnosťou v prospech slabých, opustených a pomoc potrebných ľudí.

(MŠ)

POZVANIE

KJS Smolenice pozýva na tieto akcie :

• **BRATISLAVA**, dňa 30. apríla 1993 (piatok) autobusový zájazd na výstavu kvetov **FLÓRA BRATISLAVA**. Cena zájazdu 50,- Sk. Vstupenku si hradí každý sám.

• **SMOLENICE**, dňa 1. mája 1993 (sobota) na tradičnú púť smolenických farníkov k Panne Márii do Hlboče.

• **ŠAŠTÍN**, dňa 29. mája 1993 (sobota pred Svätodušnou nedeľou) na pešiu púť k Sedembolestnej Panne Márii do Šaštína.

• **MARIAZELL**, dňa 12. júna 1993 (nedeľa) autobusový zájazd - púť k Panne Márii do Mariazelli, Rakúsko. Cena zájazdu 170,- Sk.

• **MARIANKA**, dňa 3. júla 1993 (sobota) púť k Panne Márii do Marianky na fatimskú sobotu. Doprava autobusom ČSAD do Bratislavy - Rače, odtiaľ peši do Marianky.

Bližšie informácie poskytnú členky výboru KJS, prípadne sa môžete priamo prihlásiť u sestry Gabiky Rožičovej. Srdečne Vás pozývame !

Bude nám chýbať ...

Smrť b. Jozefa Lančariča nás všetkých prekvapila a tak nám prichodí konštatovať, že náš dlhoročný spevák, lektor a cirkevný aktivista už nie je medzi nami. Aj touto cestou ďakujeme nášmu zosnulému za jeho obetavú činnosť a prosíme Pána, aby mu to štedro odmenil a mal dosť speváckych úloh aj v tej nebeskej liturgii.

Z minulého čísla dopĺňam zverejnenie najlepších manuálnych pracovníkov, ktorí bezplatne odpracovali pri výstavbe farského strediska v r. 1992 nasledujúci počet hodín :

Z našej stavby

1. M. Mansvet	206
2. Tibor Sloboda	157
3. Peter Gálik	126
4. Jozef Florek	109
5. Ján Solár, Lošonec	101
6. Vojtech Soós	92
7. Štefan Kmoško	85
8. Tibor Sládek	84
9. Ignác Adamec, Majdán	82
10. Vladimír Novák	81
11. Jozef Augustín	79
12. Ladislav Aschenschwandtner	77
13. Jozef Vavro	74
14. Vladimír Žažo	70
15. Pavol Gajarský	64
16. Simeon Štibraný, Lošonec	58
17. Ludovít Vavro	55
18. František Augustín	52
19. Róbert Štibraný, Lošonec	51
20. Štefan Žažo	49
21. Jozef Volner	47
22. Štefan Rábara	46
23. Róbert Lašák	46
24. Cyril Holkovič	45
25. Milan Brázdovič	45
26. Ambróz Olšovský	44
27. Emil Cisár	38
28. Peter Štajger	35
29. Ing. Jakubička	35
30. Štefan Radocha	34
31. Štefan Hečko	34
32. Jozef Pinkas	33
33. Ing. Otto Písarovič	33
34. Cyril Gašparík	32

35. Peter Vanek, Lošonec

32

atď ...

Prác sa zúčastnilo vyše 100 brigádnikov a medzi nimi boli aj odborníci - majstri murári, elektrikári, zvárači, vodoinštalatéri, tesári, sklenári, pokrývači a iní. Všetkým úprimne Pán Boh zaplať ! Vďaka !

Birmovka bude 10. októbra 1993

Kedže naše arcibiskupstvo má aj pomocných biskupov, birmovku budeme mať už v tomto roku a to 10. októbra 1993. Na birmovku môžu ísť birmovanci od 7. ročníka (teda ešte terajší šiestaci). Podmienky k prijatiu sú : chodiť pravidelne na nedeľné bohoslužby, navštevovať vyučovanie náboženstva a mať príslušné náb. vedomosti.

Birmovanci budú preskúšaní z 3 častí :

• **časť vieroučná - otázky 1 - 60,**
• **modlitby a náb. pravdy spamäti (14),**
• **časť mravoučná a o birmovke.**
Prvé 2 časti možno zodpovedať už v máji - júni, kedy bude aj zápis na birmovku. Duchu Svätý, daj našim mladým kresťanom hojnosť darov, ale hlavne dar múdrosti a sily !

Mimoriadne pohreby v tomto roku

Rodné sestry **Mária Sedláková** a **Genovéva Balazovičová** zomreli v rozdiel 2 hodín z 8. na 9. januára.

Manželia **Vincent** a **Hedviga Hornáčková** zomreli v jeden deň - 8. februára a spolu boli aj pochovaní.

V rozdiel 5 dní zomreli 2 **Jozefovia Lančaričovi**, krstný syn s krstným otcom.

Misijné okienko

Znova po 42 ročnej nútenej prestávke vyhádzajú "Hlasy z domova a misií". Vydávajú ich misionári "Spoločnosti Božieho Slova" - po latinsky "Societas Verbi Divini"; preto skratka SVD. V celom katolíckom svete sú známi ako "verbisti" (Verbum - slovo) a majú provinciálne sídlo v Misijnom dome v Nitre na Kalvárii. Do našej farnosti prichádza 50 výtlačkov "Hlasov z domova a misií". Z toho 25 ks si niektorí farníci predplatili na celý rok a 25 ks je určených na voľný predaj pri kostoloch.

V októbri bola misijná zbierka, ktorá činila v našej farnosti 10 700 Kčs.

Taktiež v misijnom mesiaci boli príklady zo života týchto priekopníkov viery v prvých línách šírenia evanjelia.

Naši farníci zakúpili väčší počet misijných kalendárov, čím tiež podporili misie, začo nám verbisti zvláštnym listom podakovali. Tiež viacerých veriacich je v omšovom misijnom spolku. O tomto spolku trochu bližšie:

Omšový spolok "Ligu sv. omší za misie" veľmi srdečne odporúča aj terajší Svätý Otec Ján Pavol II. Všetkým pracovníkom a členom tohto spolku udeľuje s láskou apoštolské požehnanie. Do tohoto celosvetového spolku môže vstúpiť každý uvedením svojho mena a priezviska. Príspevok za prijatie a súčasne aj podpora na misie sa platí vo výške 100 Sk za osobu navždy. Kto by chcel obetovať viac, môže. Ako dekrét o prijatí dostane člen obrázok so svojim menom. Keď člen spolku zomrie,

netreba to oznamovať, členstvo platí stále. Spolok nepredpisuje členom zvláštne povinnosti, iba odporúča, aby sa člen spolku každý deň pomodlil "Zdravas Mária" s dodatkom: "Ó Mária, kráľovná apoštolov, pomáhaj úbohým poňanom!". Tak sa každodenne duchovne spojíme so všetkými modliacimi sa členmi spolku na celom svete. Za členov spolku sa slúži ročne prinajmenej 2 500 sv. omší, ktoré slúžia misionári po celom svete za ich duchovné a hmotné príspevok na misie a to aj vtedy, keď dobrodinec už nežije. Je to milé vedomie, keď vieme, že stále sú za nás slúžené sv. omše, že niekto pamätá na nás s modlitbami. Množstvo členov neznižuje účinky milosti Božej zo sv. omší, ale naopak zosilňuje. Je to ako veľká horiaca vatra. Čím viacej do nej prikladáme, tým je silnejšia.

Do omšového spolku sa môžete stále prihlasovať v sakristiách našich kostolov.

L. Medový

A je tu Slovenská republika!

31. decembra 1992 o 22.00 hodine vyrazila veľká skupina pútnikov na Záruby, aby touto tradičnou púťou vďaka a nádeje podakovala za všetky dobrodenia a dary v minulom roku a prosila Boha o pomoc v tom budúcom. Tentoraz to však bolo slávnostnejšie. Bola to totiž noc, kedy Slovenská republika prešla do svojej existencie. Myslím, že v tomto výstupe je veľká symbolika. Čaká nás veľký a ťažký výstup. No nepójde to bez obety. Veď sedieť doma je oveľa ľahšie a odhodlať sa na takýto výstup si žiada obeť a sebazaprenie. Takisto ak chceme, aby náš štát smeroval k šťastiu slovenského národa, musíme sa každý pričiniť svojou prácou - poctivou a obetavou. Bez Boha to však nepójde! Nech nám v tom pomáha aj naša patrónka - Sedembolestná Panna, ktorá svojím orodovaním sprevádzala náš národ až doteraz!

(JV)

TEBA BOHA CHVÁLIME...,

že si nám takmer pred 16-timi rokmi poslal do našej farnosti tak obetavého, horlivého, múdreho, pracovitého svojho služobníka, tvojho a nášho kňaza, vefadostojného pána dekana, otca Miloslava Mrvu. Prišiel do vinice, kde žatva je ozaj veľká. Veľká farnosť, dve filiálky - Smolenická Nová Ves a Lošonec. Kňaz v najlepšom veku, 41 ročný, začína 1. 8. 1977 naplnený Duchom Božím, plný elánu, vitality svoju krásnu, bohatú, ale i ťažkú pastoračnú činnosť. Začína od detí, veď smolenická škola mala vždy najviac prihlásených detí na náboženstvo v totalitnej dobe. Mládežnícke stretká najprv v sakristii tak skryte, spevokoly, oživenie liturgie či už pri bohoslužbe, krstoch, sobášoch, pohreboch. Spovedanie chorých na prvé piaty. No dalo by sa vymenúvať ďaleko viac.

Naše sakrárne budovy však vyžadovali veľkú renováciu. Doba je ťažká. Totalitná. Nebojí sa prekážok. Veď Boh je s ním. Musí sa pustiť do opráv všetkých troch kostolov. A to takmer odgruntu. Elektroinštalácia, maľovka, renovácia oltárov, dlažby - Lošonec, Smolenická Nová Ves, interiér SNV, oprava krytín, fasád, elektrifikácia zvonov. Medzitým ešte kadečo. A čo najviac...? 13. 9. 1990 začína sa s výstavbou farského strediska. Drahí priatelia, zamyslime sa trochu nad bohatou nezištnou prácou nášho duchovného otca. Pracuje pre spásu našich nesmrteľných duší. Obetuje sa do krajnosti. Budme vďační... Ďakujeme Bohu. Vyprosujeme mu hojne milosť, aby ho Pán v dobrom zdraví nám zachoval a pomáhajme mu svojimi modlitbami a svojou účasťou na dokončení nášho farského strediska. (rr)

Po krásnych letných prázdninách, zavŕšených zájazdom do Ríma a iných miest spojených s osudmi významných svätcov, Pán nás nenechal dlho čakať a prišli nové a nové zážitky, ktoré nám pomáhajú lepšie chápať zmysel a krásu spoločenstva veriacich. 6. decembra s celou nebeskou slávou prišiel sv. Mikuláš, sprevádzaný zborom anjelov, pozdravil deti našej farnosti a povzbudil ich k láske k nášmu nebeskému Otcovi a k jeho Synovi, Pánovi Ježišovi. Samozrejme, že neprišiel naprázdno... Anjelkom nevadilo ani to, že pri prelete k detom v Lošonci im trochu namokli krídla pre nepriazeň počasia. No jedno sme si z toho stretnutia odniesli - odhodlanie robiť všetko preto, aby ľudia našli Stastie v Bohu a najmä deti, ktoré sú dnes vystavované toľkým nebezpečenstvám hriechu, aby zostali verné Bohu.

Neubehol dlhý čas a holi tu Vianoce. Všetci sme sa tešili na stretnutie, kde si spolu s deťmi pripomínáme narodenie Ježiška - jasičkovú slávnosť. Naše amatérske činoherné "divadlo" sa už tešilo ako bude môcť preniesť myseľ detí do dávnych dôb, kedy "za čias Herodesa, kráľ a júdskeho, Boh poslal anjela Gabriela do galilejského mesta Nazaretu...". No o zlatý kliniec programu sa postarali deti same. Ich láskyplné a odovzdané piesne a básne pri jasičkách nám vyčarili úsmev na tvári a pomohli nám uvedomiť si, že "ak nebude ako deti, nemôžeme vojsť do nebeského kráľovstva". Nový rok väčšina mladých z nášho

spoločenstva prežila vo Viedni na stretnutí desiatistcových zástupov mládeže z celej Európy. Spolu s bratmi z Taizé čerpali silu pre prácu na spasení vlastných duší a spásu všetkých ľudí.

Mládežnícky zbor tiež nezaháľal. Vždy pred určitým liturgickým obdobím sa tešíme a pripravujeme, aby sme mohli spesriť bohoslužby. Mimočasom nás čaká aj festival náboženských piesní v Tmave. Chcel by som však touto cestou aj povzbudiť všetkých mladých našej farnosti, aby prišli medzi nás a detom dali Pánovi tie talenty, ktoré im dal, aby sa tak nestali tými neužitočnými sluhami, ale aby všetko slúžilo na Božiu slávu. Myslím tým aj ôsmakov, ktorí teraz končia základnú školu. Radi vás medzi nami privítame.

Mnohí veriaci vedia, že v piatok po sv. omši máva mládež na fare stretká. Náš duchovný pastier nám vždy vysvetľuje náboženské otázky a pravdy. Venu niekedy to prepukne do otvorenej debaty o páľčivých otázkach mladého človeka. Neskôr debatuje a rozoberáme život mladého človeka, zmysel viery v našom konaní a miesto Boha v našom živote. Spolu sa potom taktiež ponárame do Absolútna Božej bytosti a čerpáme silu v modlitbe a rozjímaní. Drahí mladí priatelia, ktorí ste už skončili ZŠ, prípadne teraz končíte, prídite medzi nás! Budeme sa tešiť, keď čím viacerí budú hľadať lásku, pravdu a Stastie spolu s nami, keď čím viacerí budú spolupracovať na "zjednotení všetkého v Kristovi". (JV)

PRIŠLI, ODIŠLI, SPOLOČNE VYKROČILI (26.11.1992 - 10.3.1993)

Do našej farskej rodiny nám v tomto období pribudli nasledujúci mladí kresťania - katolíci:

1. Dominika Ďurišová - dcéra Ferdinanda a Márie, rod. Indrichovičovej, krst 1. 1. 93.
2. Gabriela Belicová - dcéra Jaroslava a Henriety, rod. Horváthovej z Lošonca, krst 10. 1. 93.
3. Tomáš Lančarič - syn Imricha a Daši, rod. Pisarikovej, krst 30. 1. 93.
4. Matúš Kanich - syn Igora a Renáty, rod. Slodičákovej, krst 6. 2. 93.
5. Pavlína Radeková - dcéra Ing. Aleša a Ing. Libuše, rod. Fornerovej, krst 13. 2. 93.
6. Nina Baránková - dcéra Jozefa Baránka a Bibiany, rod. Kurincovej, krst 15. 2. 93.
7. Marko Petrašovič - syn Petra a Ivany, rod. Lančaričovej, krst 27. 2. 93.

Z našich radov odišli na večnosť:

1. Dňa 28. 11. 92 - Štefan Sloboda, 93 r., Smolenice.

Jarné prázdniny v snehu

Sneh bol s prvej časti zimy veľmi skúpy a tak sa deti aj modlili:

*Za dedinou briežik
na briežiku sniežik,
na sniežiku sane,
to nám daj, Pane!*

Sneh prišiel a to ešte aj cez jarné prázdniny.

Ráno sa Ondrej zobudil, vystrčil z okna hlavu a uvidel, že Molpír je biely. Za štvrt hodiny bol pripravený so sánkami k odchodu. Dohodol sa s kamarátom Martinom, že keď Molpír zakvitne na bielo, pôjdu sa spolu sánkovať. Martinova mamička povedala Ondrejovi, že Martinko ešte spi. Ale to už bol Martin pri dverách a volal Ondreja: "Poď k nám na chvíľu, ja som hneď hotový!" Tak aj bolo. Za chvíľu boli pod Molpírom, ktorý bol plný detí. Detom zakvitli tváre ako ruže v máji.

Cestou domov Ondrej uvažoval: "Vieš, Martin, to nám sám Pán Boh dal ten sneh cez prázdniny a to iste za to, že chodíme radi do kostola a aj miništrujeme. Ale neviem pochopiť, že to iste dal aj nedobrym chlapcom. Spýtame sa na to, Jurka!" Jurko im povedal, že Pán Boh je dobrý Otec a má rád aj márnokratných synov. Čaká, že sa polepšia. Ved vo Svätom Písme čítame, že Boh dáva daň i slnko spravodlivým i nespravodlivým a praje si, aby to ľudia pochopili a modlili sa za hriešnikov.

Čo myslíte, deti, ako pomôžete tým nedobrym deťom, aby sa stali tiež dobrými? (1.)

Miništrantské okienko

Na poslednom diecéznom stretnutí miništrantov, o ktorom sa farníci mohli dočítať v jednom z minulých čísiel SP, sme si s chlapcami miništrantami hlbšie uvedomili naše postavenie vo farnosti, no zároveň i našu úlohu a zodpovednosť slúžiť čo najhorlivejšie a najzbožnejšie ako praví priatelia Pána Ježiša. Na zvýraznenie dôležitosti, vážnosti a vznešenosti miništrantovania slúžilo i slávnostné uvedenie miništrantov do služby oltára - miništrantský slub.

Miništranti v Smoleniciach, v Neštichu a v Lošonci teda slávnostne pred cirkevnou obcou v priebehu sv. omše sľúbili, že si budú svedomite plniť svoje náboženské i miništrantské povinnosti, že svojim správaním budú príkladom pre deti, mládež i pre všetkých ostatných veriacich. Prichádzajú však i noví chlapci, ktorí by chceli miništrantovať. Preto podľa počtu záujemcov, schopných na túto službu, budeme medzi seba prijímať ďalších bratov, ktorí svoj príchod potvrdia sľubom. Podmienkou prijatia

DETSKÝ KARNEVAL

Máš už masku? A čo budeš? Takéto a podobné otázky bolo počuť medzi deťmi, ktoré sa chystali na veľký karnevalový ples. Ešte posledné prípravy a deň s veľkým "D" je tu! V nedeľu 21. februára kroky detí smerovali do starej neštickéj školy. Zvedavé slniečko sem-tam vykuklo spoza mrakov, aby zistilo, čo sa to deje. Zvedavo nakuklo i do školy. Tá sa zrazu zmenila na veľikánsku šatňu a maskérňu. Zrazu namiesto detí tu pobehovali krásne princezné, trpezliví, strážidlá, kvetinky a zvieratká. Pred nami sa otvoril krásny svet rozprávky. My väčší sme tiež chceli doňho nazrieť. Pretože sme všetci Božie deti, aj my sme sa zmenili na rozprávkových bytostí.

Ale aký by to bol karneval bez hudby? O to sa už postarali naši chlapci. Tancovali sme a hrali sme sa, ale i súťažili. Ohlásili sa aj naše brušká. O tie sa však postarali naše dobré mamičky, ktoré nám napieklí všelijaké dobrotky a uvarili dobrý čajík. Nad týmto všetkým držal ochrannú ruku náš nebeský

Otecko spolu s našou nebeskou Mamičkou Máriou.

A ktorá maska bola najlepšia? Všetky boli také krásne, že všetky vyhrali. Odmenou im boli sladké čokolády a žuvačky. Každý začiatok má aj svoj koniec. Posledná pieseň, tanec a museli sme sa rozlúčiť. Aké to bolo? Krásne a jedinečné! To prezrádzali rozžiarené detské očka, usmiate tváričky i spokojní rodičia.

Na záver ešte poďakovanie všetkým, ktorí sa postarali o toto krásne popoludnie, vďaka patrí najmä našim ženám - mamičkám, ktoré nám to všetko pripravili.

O rok to skúsime znova a bude to ešte krajšie!

(I2)

85 ROKOV ÚCTY K SV. JOZEFovi V LOŠONCI

V Lošonci sa úcta k sv. Jozefovi traduje od roku 1908, kedy túto úctu zaviedol pápež Pius X. Od tejto doby každý rok pred sviatkom sv. Jozefa sa modlí deviatnik. Tento pozostáva z Ruženca ksv. Jozefovi, litánií, príslušnej modlitby a piesne. Ruženec sa skladá zo 60-tich zdravasov ako pamiatka, že sv. Jozef podľa ústneho podania žil na tejto zemi 60 rokov.

Úcta k sv. Jozefovi v poslednej dobe nejakou upadá. Nie je o ňu taký záujem ako pred niekoľkými rokmi. Vinu na tom má aj totalita, lebo bola potieraná náboženská sloboda. Dnes máme slobodu, ale zlepšenie nebadat. Starší, ktorí chodili na pobožnosti vtedy, chodia aj teraz, mladších nevidieť. Snáď by bolo vhodné upraviť, reformovať pobožnosti.

Veríme, že úcta k sv. Jozefovi sa obnoví vo väčšej sile. Majme k sv. Jozefovi úctu a dôveru. Je to veľký sviatok, tichý, spravodlivý a mlčanlivý. Dajme mu do rúk svoje trápenia a starosti. Nielen v marcovom deviatniku, ale po celý rok, ba po celý život. Sv. Terézia, učiteľka Cirkvi, píše, že čokoľvek prosila prostredníctvom sv. Jozefa, bola vyslyšaná. Aj našu stavbu fary sme dali do jeho rúk. Je jej hospodárom. Prosíme ňu, sv. Jozef, vypros nám, aby sa táto nefahká práca šťastne ukončila. Vypros tiež našej farnosti pokoja, svornosti a bratskej lásky. (FŠL)